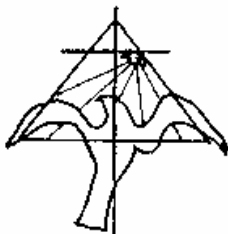

12
prosinec
2003

Košířský farní list

Prosinec

GLORIA IN EXCELSIS DEO

BOŽÍ ŠTĚDROST

Mnozí lidé si oprávněně stěžují na vzrůstající zesvětštění vánočních svátků. Evropská města jsou již v adventní době zaplavena bohatou obchodní nabídkou zboží, ulice a výkladní skříně září často nevkusnou bombastickou výzdobou a na způsob kolovrátku se ozývají vřiskavé melodie vánočních písní. Vnucuje se vtíravý dojem, jako by vše spočívalo ve vnějším lesku, blahobytném jídle a darech.

Křesťanům nezbyvá nic jiného a lepšího než jít proti proudu tohoto blouznění a co nejvíce zachovat především ve svém nitru původní a pravou podobu vánoc. K tomu nám může posloužit i následující rozjímání:

„Když si dáváme navzájem vánoční dárky v *Jeho jménu*, vzpomeňme si, že on nám dal slunce, měsíc a hvězdy, zemi s jejími lesy a horami a oceány a vše, co se na ní hýbe a žije. Dal nám všechnu zeleň a vše, co kvete a přináší plody - a vše, kvůli čemu se hádáme a co odmítáme. A aby nás zachránil od naší pošestlosti a našich vlastních hříchů sestoupil na zem a dal sám sebe. **Venite Adoremus Dominum.**“

(Sigrid Undset, *Christmas and Twelfth Night*, Longmans Green, 1932)

P. Lohelius

Vánoční přání

Vám všem farníkům Košíř, Motola a Smíchova, kteří se cítíte doma v kostelech Nejsvětější Trojice, sv. Jana Nepomuského a v kapli Panny Marie Nanebevzaté, přejí, aby světlo betlémské radosti prozářilo vaše srdce a domovy a vneslo životní naději do dalších dnů vašeho života.

P. Lohel s redakční radou

Liturgický kalendář

Prosinec 2003

30. 11. neděle	1. NEDĚLE ADVENTNÍ
3. středa	Památka sv. Františka Xaverského, kněze
6. sobota	Sv. Mikuláše, biskupa
7. neděle	2. NEDĚLE ADVENTNÍ
8. pondělí	Slavnost PANNY MARIE, POČATÉ BEZ POSKVRNY PRVOTNÍHO HŘÍCHU
13. sobota	Památka sv. Lucie, panny a mučednice
14. neděle	3. NEDĚLE ADVENTNÍ
21. neděle	4. NEDĚLE ADVENTNÍ
24. středa	Večerní mše z vigilie
25. čtvrtek	Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ
26. pátek	Svátek SV. ŠTĚPÁNA, PRVOMUČEDNÍKA
27. sobota	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty
28. neděle	Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa
31. středa	Sedmý den v oktávu Narození Páně
	Poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku
1.1.2004 čtvrtek	Slavnost Panny Marie, Matky Boží

Oznámení

- **Mikulášská besídka** bude následovat po večerní mši sv. **v sobotu 6. prosince. Srdečné pozvání platí pro farníky všech věkových skupin!**
- **Farní duchovní obnova se koná v sobotu 13. prosince u sv. Jana Nep. Začátek je v 15,00 hod. Závěr po večerní mši svaté.** V programu budou dvě promluvy, adorace, svátosti smíření a mše svatá.
- **Předvánoční večer farní mládeže bude v sobotu 20. prosince po večerních bohoslužbách.**
- **Do konce prosince 2003** je možné zakoupit (za nižší cenu) v sakristii kostela sv. Jana Nep. **Kazetu a CD manželů Radových s názvem Zpěv pramenů**, které mohou být vhodným vánočním dárkem pro vaše blízké.

Pozvání na Tříkrálovou sbírku

Začátkem příštího roku se ve dnech 3.-6. ledna 2004 opět uskuteční již tradiční Tříkrálová sbírka, pořádaná Českou katolickou charitou. Hlavním smyslem sbírky je pomoc potřebným lidem.

Aby tato sbírka byla opět úspěšná, hledáme ochotné koledníky od deseti let (obojího pohlaví). Prosíme je, aby se zapsali do konce roku 2003 v sakristii kostela sv. Jana Nepomuckého nebo dali vědět na mobil 728 613 803 Václavu Drábovi, který bude celou sbírku v Košířích koordinovat. Královské obleky jsou zajištěny. Na všechny koledníky tentokrát čeká také královská (arcibiskupská) odměna: pohoštění v arcibiskupském paláci na Hradčanech a jeho prohlídka. Tomu bude předcházet požehnání k úspěšnému koledování při mši sv. v kapli arcibiskupského paláce v sobotu 3. ledna 2004 v 9 hodin. Těšíme se na Vás!

V.P.

ho zvláště měl rád, protože přes znamenitou pověst a vážnost, kterou tam požíval, pohrdal šlechtictvím těla a snažil se dosáhnout šlechtictví duše. Toho si - jak často činíval - povolal blažený František k sobě. Bylo to asi čtrnáct dní před Narozením Páně. A řekl mu: "Chceš-li, abychom blížící se slavnost vánoc slavili u Greccia, pospěš si a pečlivě obstarvej, co ti říkám. Chtěl bych totiž oslavit památku toho Dítěte, které se narodilo v Betlémě a chtěl bych, pokud možno, svýma očima vidět hořkou nouzi, kterou už jako dítě musilo snášet, jak leželo v jeslích, u nichž stál vůl a osel, i jak leželo na seně." Když to dobrý a oddaný muž uslyšel, spěšně na jmenovaném místě připravil všecko, jak mu světec uložil.

Den radosti se blížil, čas jáсотu nadešel. Z různých chýší přišli bratři, muži i ženy z okolí, jak jen mohli, připravili svíce a pochodně, aby osvětili onu noc, která ozářila jasnou hvězdou všechny dni a roky.

Konečně přišel světec, všecko našel připraveno, viděl to a radoval se. Postavili jesle, přinesli seno a přivedli i vola a oslíčka. Je uctěna prostota, povýšena chudoba, zvelebena pokora a z Greccia se stává nový Betlém. Noc je jasná jako den a lidé i zvířata se cítí blaženě. Lidé se sem scházejí a naplňuje je z obnovené tajemné události nová radost. Les zní písněmi a od skal se odráží jáсот. Bratři zpívají, přinášejí tak Bohu náležitou chválu, a celá noc jáсот čistou radostí. Boží světec stojí u jesliček, vzlyká bolestí a zároveň je proniknut svatou zbožností a podivuhodnou radostí. U jeslí se slaví slavná mše svatá - kněz pocítí netušenou útěchu.

Světec si obléká jáhenská roucha - byl totiž diakonem - a libozvučným hlasem zpívá evangelium. Jeho hlas, jeho silný hlas, jeho něžný hlas, jeho jasný hlas, jeho libozvučný hlas zve všechny k nejvyšší chvále. Pak shromážděnému lidu káže o narození chudého Krále a blahořečí městečku Betlém. Často, když chce vyslovit jméno "Ježíš", říká pln převeliké lásky, "Děťátko betlémské". A když vyslovuje slovo "Betlém", zní to jako mečení jehňátka. Víc než slovy přetéka jí jeho ústa láskou. Když vyslovoval jméno "Děťátko betlémské", nebo "Ježíš", olizoval rty jazykem, jako by chtěl ještě názorněji ukázat sladkost tohoto jména. Ukázala se tam štědrost a velkomyslnost Všemohoucího. Jeden zbožný muž měl podivuhodné vidění. Spatřil v jesličkách neživého chlapečka, viděl, jak k němu přistupuje Boží světec a dítě budí, jako z hlubokého spánku. A nebylo nevýstižné toto zjevení: vždyť Ježíš byl v mnoha srdcích zapomenut. Milostí Boží ho v jejich srdcích svatý služebník František probudil, a znovu uvedl do jejich vědomí.

Když slavnost skončila, odcházeli všichni domů v blahé radosti.

Seno, které v jesličkách leželo, lidé schovávali, aby skrze ně Pán, který tak rozličnými způsoby prokazuje své milosrdenství, uzdravil jejich koně a jiná zvířata. A vskutku se stalo, že v té krajině se uzdravila zvířata, sužovaná rozličnými nemocemi, když dostala kousek onoho sena. Ba i ženy, které trpěly těžkými a dlouho trvajícím porodními bolestmi, šťastně porodily, když na ně bylo položeno trochu z onoho sena. Také četní poutníci obého pohlaví, kteří sem přišli, dosáhli tu touženého uzdravení z různých nemocí.

Později bylo místo, kde stály jesličky, posvěceno jako chrám, ke cti svatého Františka, aby tam, kde kdysi žrala z jesliček zvířata seno, mohli v budoucnosti ke spáse těla i duše požívat lidé Tělo Pána Ježíše Krista, Beránka bez poskvrny, který v převeliké a nevýslovné lásce sama sebe obětoval, a který s Otcem i Duchem svatým žije a kraluje jako věčně přeslavný Bůh po všechny věky věků.

Amen. Aleluja, aleluja.

(Tomáš z Celana: Život a podivuhodné činy svatého Františka z Assisi, z knihy: Františkánské prameny I., Velehrad - Křesťanská akademie, Řím 1982.)

Dnešní ukázka z díla **Otce kardinála Špidlíka** je z drobné knížečky 40 úvah "**Duše Ruska**". Každá úvaha je uvedena citátem ruského autora (světce, filozofa, spisovatele a pod.).

Když se modlíš, sestup z hlavy do srdce, pravá modlitba je jenom ta, která vychází ze srdce

Teofan Zatvornik

Slovo srdce se v ruské duchovní literatuře vyskytuje velmi často. Příkladá se mu takový význam, že to na první pohled zaznívá sentimentalismem a iracionalismem. Tak např. teologové i v apologetických spisech tvrdí, že víra je jenom cit srdce. Ale dejme si pozor na nedorozumění. Mluva, která se dnes ustálila v Evropě, rozlišuje mezi rozumem, který uvažuje, vůlí, která rozhoduje a srdcem, které reaguje citově. Prohlásit, že náboženství a modlitba jsou převážně záležitostmi srdce, nám ovšem zní jako banalita.

Ale takový není význam srdce v Písmu a ve spisech mystiků. V textech Písma srdce uvažuje, rozhoduje se, uchovává v paměti. Milovat Boha z celého srdce znamená milovat ho všemi svými schopnostmi, vši silou (Lk 10,27). Mystikové si kladou otázku tímto způsobem: Máme oči, kterými vnímáme viditelný svět, uši zachycují zvuky, rozum přemýšlí o pravdě. Jak a čím vnímáme Boha? Platónská filosofie tvrdila, že se to děje jenom rozumem, který je prý jedinou božskou vlastností v člověku. Proto definovali modlitbu jako "pozdvížení mysli k Bohu". Křesťané s tím nemohou souhlasit. Bůh stvořil celého člověka a chce, abychom k němu dospěli všemi schopnostmi, tj. celým srdcem.

Pravá modlitba tedy není jenom přemýšlení nebo rozhodování, má v ní mít účast celý člověk. Teofán to vysvětluje přirovnáním. Někdo čte doma ve světnici drama, například Shakespeara. Chápe všechno, ale jak hlubokým zážitkem je, když totéž drama vidí na jevišti! Podobný rozdíl je mezi rozjímáním, které se omezuje jenom na přemýšlení o Bohu, a modlitbou, do které je zapojen celý člověk. V té se cítí šťasten a přicházejí mu spontánně prožitky dobra a Boží krásy. Neusilovali snad o totéž i západní autoři, jako například sv. Ignác, který radí, jak zapojit do rozjímavé modlitby paměť, rozum, vůli, cit, rozhovor s Bohem?

Teofan Zatvornik, 1815-1894, biskup, který si nakonec zvolil život v uzavření, jeden z neplodnějších duchovních spisovatelů.

M.P.

Pohledy do minulosti košířské farnosti

Než se podíváme na události zapsané ve farní kronice na začátku třicátých let minulého století, chtěl bych vysvětlit jednu nejasnost, na kterou jsem byl upozorněn. Liturgické slavnosti, o nichž se v kronice píše, se týkají, pokud není řečeno jinak, farního kostela Nejsvětější Trojice. V kronice se to výslovně neříká, ale kostel sv. Jana Nep. tehdy ještě nestál a pro větší shromáždění kostelík Nanebevzetí Panny Marie nebyl vhodný.

Jako velká událost roku 1931 se připomíná eucharistická slavnost s průvodem. Slavnost započala ve čtvrtek 17. září třídními pobožnostmi, vždy o 7. hod. večerní promluvou a sv. požehnáním. V neděli 20. září bylo o 1/2 4 hod. odpoledne závěrečné kázání redemptoristy dp. Nekoly, po něm adorace a pak první slavný eucharistický průvod s novou monstrancí košířskými ulicemi Plzeňskou, Čechovou a Brožíkovou. Průvod vedl J. M. vdp. František Vaněček, papežský prelát a kapitulní děkan na Vyšehradě.

"Mohutným dojmem působila celá tato slavnost na osadníky i návštěvníky chrámu Páně, zvláště pak triumfální průvod eucharistický, jehož zúčastnilo se žactvo, orelstvo, množství družiček, a kromě místních, i jiné katol. spolky a Mariánské družiny a prapory (celkem 8) a posléze nepřehledná řada věřícího lidu."

Slavnost se konala na počest desátého výročí založení skupiny katolické mládeže v Košířích. Z výnosu sbírky byla za 3.200,- Kč pořízena nová monstrance pro farní kostel.

Další zápis z r. 1931 se týká celé arcidiecéze. Dne 15. listopadu byl nastolen na arcibiskupský stolec v katedrále sv. Víta Mons. Dr. Karel Kašpar, biskup královéhradecký. Nastoupil po staříčkém pastýři arcibiskupovi Mons. Františku Kordačovi, který na úřad resignoval. V těžké době poválečné si svým vzděláním a neohroženou vůlí získal neocenitelné úspěchy. Odešel na trvalý odpočinek do zámku v Dolních Břežanech. (*Arcibiskupu Kordačovi bylo tehdy 79 roků. Zemřel v r. 1934.*)

Nový arcibiskup Kašpar byl v Praze z dřívějších let znám jako kanovník a kancléř arcibiskupské konsistoře. Za několik dní po nastolení navštívil v nemocnici košířského faráře P. Šimůnka den před operací a brzy na to podruhé po operaci.

Další zápis je z r. 1934. Po dvojí těžké operaci odešel farář P. Jan Šimůnek do penze. Od 1. ledna 1934 přišel do Košíř nový farář. Nový pastýř byl uvítán všemi katolickými spolky na zvláštním večírku.

Je zajímavé, že jeho jméno v kronice není uvedeno. My ale víme, že to byl dp. P. Václav Chlumský.

M.P.

Poznáváme naše farníky

V prosinci oslaví „kulatá“ životní jubilea dva naši farníci.

Paní **Evu Plíškovou** všichni dobře známe v jejích několika rolích, které s láskou, svědomitě a neokázale plní: je věrnou manželskou oporou našeho pana varhaníka, dobrou matkou a vychovatelkou tří synů a láskyplnou babičkou. Při tomto bohatém rodinném vytížení stačí ještě pečovat o kostel sv. Jana Nepomuckého tak, aby i jeho čistota přispívala k chvále Hospodina. Přejeme naší jubilentce, aby ještě dlouho ve zdraví a lásce zdatně plnila všechny své role a Pán ji odměnil „měrou vrchovatou“.

Druhým prosincovým jubilantem je **ing. František Gregorovič**, dlouholetý člen farní rady. Ve farní radě má jako odborník na starosti stavební úpravy obou kostelů a že má práce v tomto směru více než dost si jistě dovedeme představit. Jednou z charakteristik ing. Gregoroviče je zvučný a intonačně přesný hlas, který uplatňuje při zpěvu mešních písní. Děkujeme mu za jeho práci a přejeme, aby se jeho zpěv ještě dlouho nesl chrámovým prostorem, jehož údržbě a renovaci věnuje mnoho úsilí.

Vydává:

Redakční rada:

Technická redakce:

Uzávěrka:

Náklad:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger

J. Brůček

15. každého měsíce

170 výtisků

Neprodejné